

NONDEDJU!

Een blijspel in zes bedrijven

door

Jack Staal

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NONDEDJU!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JACK STAAL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot 2022/0220/011
ISBN 9789038516325

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes. Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(6 dames – 2 heren)

MOEDER OVERSTE:

ZUSTER DOROTHEA:

ZUSTER MATHILDE:

ZUSTER ANTONIA:

ZUSTER COLETTE:

ZUSTER BERNADETTE:

GUUST:

RUBEN, zijn zoon:

DECOR

De gezamenlijke leefkamer in een klooster. Achteraan centraal brede inkom met daarachter een gang. Rechts vooraan een groot Mariabeeld op sokkel. Vlak ernaast een tuindeur. Daarnaast een raam met loodglas. Links vooraan een deur naar bureel moeder overste. Links achteraan een grote antieke kast. Verder een kloostertafel met stoelen, een verstelbare armstoel, een naaikist op poten, een kruisbeeld tegen de muur enz.

EERSTE DEEL

EERSTE TAFEREEL

(De scène is vrij donker. Enkel door het glas in loodraam komt enig licht. Ergens in de verte geluid als van een ouderwetse schoolbel. Moeder overste komt iets later statig op, gevolgd door zuster Mathilde en zuster Antonia die nog slaperig is. Hierdoor botst ze tegen Mathilde die voor haar stopt. Ze maken om beurt een kruisteken en een korte kniebuiging voor het Onze-Lieve-Vrouw. De nonnen blijven staan voor de lange kloostertafel, moeder overste aan de kop. Stilte. Zuster Antonia kan een enorme geeuw met geluid niet onderdrukken.)

MOEDER OVERSTE: *(streng)* Zuster Antonia!

ANTONIA: Ma mere?

MOEDER OVERSTE: De wc's!

ANTONIA: *(met afgrijzen)* De wc's?

MOEDER OVERSTE: Twee weken!

ANTONIA: Twee weken de wc's kuisen?

MOEDER OVERSTE: Met een tandenborstel!

ANTONIA: Met een tandenb..?

(Blik moeder overste)

Ja natuurlijk ma mere, da's zeker ma mere! Dat ga ik heel graag doen ma mere!

DOROTHEA: *(off)* Te laat! We zijn te laat! Allez hop hop hop!

(Dorothea komt opgereden in een rolwagentje dat wordt voortgeduwd door Colette, een postulante met een kleine mentale achterstand. Voor het Mariabeeld stoppen ze om een kruisteken te maken. Colette eveneens een kniebuiging.)

Allez hop trezebees! Hop hop hop!!

(Ze wordt door Colette naar haar plaats geduwd tussen Mathilde en Antonia. Colette zet zich voor de andere kop van de tafel. Moeder Overste gaat zitten. De anderen ook. Het stoeltje waarop Colette zit is te laag zodat ze net boven de tafel uitkomt. Stilte.)

MOEDER OVERSTE: Zuster Dorothea, ik veronderstel dat u een capabele uitleg hebt om zo laat op de dag te verschijnen?

(geen reactie)

MATHILDE: Moeder overste vraagt of dat ge een deftige uitleg hebt om zo laat op den dag te verschijnen..

(stilte)

MOEDER OVERSTE: Overslapen misschien?

(Geen reactie Dorothea)

MATHILDE: Overslapen vraagt ze?

MOEDER OVERSTE: Awel?

MATHILDE: Awel, zegt ze!

DOROTHEA: Jajajaja, ik heb ze wel gehoord, ik heb ze wel gehoord!! Papegaai ook all.. Ik had platte band.

MOEDER OVERSTE: Platte band?

DOROTHEA: Platte band ja.

MOEDER OVERSTE: En nu niet meer?

DOROTHEA: *(kijkt naar Colette)* Zij heeft hem terug opgeblazen.

MATHILDE: Met hare mond?!

DOROTHEA: Ja wat dacht ge madame, met hare neus?

MOEDER OVERSTE: Is het de bedoeling dat wij zoiets geloven zuster Colette?

DOROTHEA: *(tegen Colette)* Ja hé?

(Omdat Dorothea haar doordringend blijft aankijken en daarbij traag knikt doet Colette net hetzelfde.)

COLETTE: Ja hé.

MOEDER OVERSTE: Jullie weten toch allebei dat liegen binnen onze gemeenschap beschouwd wordt als een zeer zware zonde?

(Colette snikt.)

MATHILDE: Een zééér zware zonde!

DOROTHEA: Liegen! Ja maar wie spreekt er hier over liegen ma mere?

MOEDER OVERSTE: Een gepaste straf is dan ook ten zeerste op zijn plaats.

MATHILDE: Absoluut!

MOEDER OVERSTE: Wat u betreft zuster Dorothea... Uw leeftijd in acht genomen...

DOROTHEA: Tachtig wordt ik er!

MOEDER OVERSTE: Ja, dat weet ik ja.

DOROTHEA: Dit jaar al!

MOEDER OVERSTE: Ja, dat weet ik ook ja.

DOROTHEA: De vijftiende september!

MOEDER OVERSTE: Ja, ik weet het zuster!

DOROTHEA: Ja maar, 't is maar dat die sufferds hier naast mij het ook zeker weten.

MOEDER OVERSTE: Let op uw taal zuster! Ik zei dus: wat u betreft... een dag zonder eten zal uw geest en uw tong ongetwijfeld terug een heel stuk zuiverder maken.

ANTONIA: Ja, en dat gaat al een chance voor de wc's ook al direct een heel stuk schelen.

MOEDER OVERSTE: En wat u betreft zuster Colette.

COLETTE: *(bang)* Ma mere?

MOEDER OVERSTE: Rekening houdend met uw verleden is de kans dat je ooit een volwaardige Arme Klaren zult worden uiterst klein, dat weet je.

MATHILDE: Die is zo goed als onbestaande zelfs!

MOEDER OVERSTE: En als je dan ook nog gaat beginnen liegen zal die kans er zeker niet op vergroten en zul je hier de rest van uw dagen moeten blijven slijten met een witte kap van een postulante op uwe kop. Heb je dat begrepen?

MATHILDE: Moeder overste vraagt of ge het begrepen hebt?

COLETTE: *(knikt hevig)* Ja ma mere!

MOEDER OVERSTE: En om dat zeker niet te vergeten zal je vierentwintig uur boetedoening doen voor het beeld van de Heilige Maagd.

COLETTE: *(knikt weer hevig en begint te schreien)* Jawel ma mere. En zal 't nooit meer doen ma mere. Echt niet! Beloof het.

MOEDER OVERSTE: Beloof het daar maar aan de Heilige Maagd.

MATHILDE: Ja, dat zal nogal wat beter zijn.

(Colette legt zich plat op de buik en de armen gespreid op de vloer voor het heiligbeeld.)

DOROTHEA: Van hier gezien is 't nu precies zo een Jan van Gent.

MOEDER OVERSTE: Goed. Dit gezegd zijnde. Laat ons bidden voor het ontbijt..

(Ze bidden rustig het onze vader. Bij de zin "geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden" spreekt Dorothea

plotseling zeer luid.)

Zuster Colette, u kan opdienen!

COLETTE: Jawel ma mere!

(Colette staat snel op, vertrekt, bedenkt zich, loopt terug en maakt een kniebuiging en een kruisteken voor het heiligbeeld, neemt dan een mand van de kast en legt voor elk, behalve Dorothea en zichzelf, een broodje naast hun bord.)

MATHILDE: *(overdreven)* Mmm, dat ziet er smakelijk uit!

DOROTHEA: Ja, zo een schoon uitgedroogd broodje heb ik ook nog nooit gezien.

(Antonia tikt er keihard mee op de tafel.)

ANTONIA: *(tegen Dorothea)* Ik zal maar oppassen, want als ik dat op mijne voet laat vallen dan zit ik straks ook nog in een karretje. *(lacht)*

MOEDER OVERSTE: Zuster Antonia!

ANTONIA: Ma mere?

(Moeder Overste blijft haar streng aankijken.)

Drie weken de wc's kuisen?

MOEDER OVERSTE: Vier!

ANTONIA: Met mijne... *(Maakt beweging tandenpoetsen. Moeder overste reageert niet)* Natuurlijk, ma mere. Da's graag gedaan, ma mere. *(Fluistert tegen Dorothea)* De wc's kuisen met mijnen tandenborstel... dat heb ik vorige week begot ook al moeten doen.

DOROTHEA: Ja, dat ruik ik aan uwen adem!

(Colette heeft ondertussen met een grote kan voor iedereen een glas water uitgeschonken. Dorothea drinkt.)

MATHILDE: Oh, ma mere, hebt u dat gezien?! Ze drinkt!

MOEDER OVERSTE: Ik heb gezegd dat ze niet mocht eten, zuster Mathilde. Ik heb niet gezegd dat ze niet mocht drinken.

DOROTHEA: Da's wat anders hé kwezel!

MOEDER OVERSTE: Uw taal zuster Dorothea!

(Colette schept uit een grote pot pap in de borden en gaat daarna weer liggen. Er wordt gegeten.)

ANTONIA: *(tegen Dorothea)* Als mijn vader vroeger bij ons thuis de living aan 't behangen was, dan gebruikte die ook zo een pap. *(Wil beginnen lachen maar stopt abrupt als ze de veelzeggende blik van Moeder Overste ziet)* Vijf weken?

(Moeder Overste knikt)

Ja, natuurlijk ma mere. Ik zal nogal schrobben ma mere. Tot dat de wc's helemaal terug wit zien ma mere. (*mompelt*) Alleen mijn tanden, die worden met de week maar bruiner en bruiner.

MATHILDE: Kan ik nog een lepeltje van die lekkere pap krijgen ma mere?

MOEDER OVERSTE: Zuster Colette!

COLETTE: Jawel ma mere!

(*Colette die weer voor het beeld is gaan liggen staat snel op, vertrekt, bedenkt zich weer, gaat een kruisteken en knielbeweging maken en bedient Mathilde.*)

DOROTHEA: Is dat wel gezond voor een papegaai: pap?

(*Colette terug gaat voor het beeld liggen.*)

MOEDER OVERSTE: Ik denk dat we nu wel genoeg gegeten hebben om God vandaag te dienen zoals het hoort.

ANTONIA: Ja, ik kan geen pap meer zeggen!

MOEDER OVERSTE: Laten we hem dan danken voor deze maaltijd.

(*Ze maken een kruisteken en prevelen.*)

Heer, wij danken u voor deze heerlijke spijzen. Amen. Zuster Dorothea, waarom bidt u niet mee tot onze lieve heer?!

DOROTHEA: Ja, hoe kan ik hem nu bedanken voor die heerlijke spijzen? Ik heb potverdekke niks gehad!

MOEDER OVERSTE: Zuster Dorothea. Wij zijn Arme Claren en hebben de eeuwige gelofte afgelegd van armoede, gehoorzaamheid en zuiverheid. En bij u is dat misschien al heel lang geleden...

DOROTHEA: Bijna zestig jaar om precies te zijn!

MOEDER OVERSTE: Ja, daar ben ik van op de hoogte ja.

DOROTHEA: Juist op mijne verjaardag.

MOEDER OVERSTE: Ja, dat weet ik ook ja.

DOROTHEA: De vijftiende september!

MOEDER OVERSTE: Ja zuster.

DOROTHEA: Dan word ik er tachtig.

MOEDER OVERSTE: Ja ja!

DOROTHEA: En normaal gezien doen ze dan een feestje. En liefst niet ééntje met alleen maar plat water en een stuk beton.

MOEDER OVERSTE: (*Verheft haar stem*) Zuster Dorothea ik verwittig je! Als je zo blijft voortdoen dan zal dat feestje er zeker en vast niet komen!

MATHILDE: Nee, dan gaat dat er niet komen, dat feestje!

(Gespannen stilte.)

ANTONIA: *(tegen Dorothea)* De hoeveelste was dat feestje nu weer juist zegt ge?

DOROTHEA: *(Tussen haar tanden)* Houdt uwen 'bebbel' dicht, voos konijn, of ik steek er die pollepel in.

MOEDER OVERSTE: Zuster Colette, u kan afruimen!

COLETTE: Jawel ma mere! Merci ma mere!

(Colette staat snel op, vertrekt, bedenkt zich weer enz. Gaat dan afruimen.)

DOROTHEA: *(Fluistert venijnig tegen Mathilde)* Kopke krabben?

(Er wordt op de tuindeur geklopt.)

MOEDER OVERSTE: Dat zal Guust de hovenier zijn.

(Mathilde maakt snel een kruisteken.)

Zuster Colette, de deur!

COLETTE: *(benauwd)* Jawel ma mere!

(Colette snel recht, vertrekt, bedenkt zich enz. Gaat dan schuw openmaken. Off een rochelend geluid. Guust op, een ruw personage. Op zijn hoofd een vieze pet. Hij spreekt vrijwel onverstaanbaar.)

GUUST: Horgééééénd husters!

MOEDER OVERSTE: Ook een goeie morgen Guust. Wat nieuws?

GUUST: Is hondedju hannenakt e hoom o hewaaid hanakter hinnenof!!

(De nonnen kijken vragend naar Moeder Overste.)

MOEDER OVERSTE: Hij zegt dat er deze nacht een boom omgewaaid is vanachter in de hof.

GUUST: s'Me z'n hokekdeizen hak hop henne huiwagen hedondert herdomme!

(Nonnen idem.)

MOEDER OVERSTE: Hij zegt dat die boom vlak op zijn kruiwagen gevallen is.

GUUST: Hos d 'iel hebroke hiljaardedju!

MATHILDE: Is zijnen hiel gebroken?

MOEDER OVERSTE: Nee, zijn wiel is gebroken. Is 't niet waar Guust?

GUUST: Ik heg het to hondemiljaar! Hos d'iel hebroke! Hiejen hoom lak hejop!

MOEDER OVERSTE: En is hij nog te repareren Guust?

GUUST: Hiején hoom?

MOEDER OVERSTE: Nee, niet die boom, uwe kruiwagen!

GUUST: Hieje hegot. 's Herdomme heemaa na de koten.

(Nonnen idem.)

MOEDER OVERSTE: Euh... Hij zegt dat zijne kruiwagen helemaal euh..

ANTONIA: Naar de koten is!

MOEDER OVERSTE: Zuster Antonia!

ANTONIA: *(snel)* Maar wat koten zijn, God mag het weten.

MOEDER OVERSTE: Guust, ik ga ervan uit dat u die boom kan verzagen tot brandhout?

GUUST: Hatuurlijk hondedju! He hijnen *(maakt grommend geluid)* hak en hekker his ha hoe hebeurd!

(Nonnen idem.)

MOEDER OVERSTE: Hij gaat zijnen Black en Decker gebruiken.

GUUST: Ha! Hijnen *(grommend geluid)* hak en hekker!

ANTONIA: *(tegen Dorothea)* Ah, kunt ge met een boormachine zo een boom helemaal klein krijgen?

DOROTHEA: Goed bezig klokhuis, goed bezig!

MOEDER OVERSTE: In orde. Als we dat hout dan verkopen kunnen we met de opbrengst voor u terug een nieuwe kruiwagen aanschaffen. Gaat u daarmee akkoord?

GUUST: Has zeker, hodverdomme! *(Wil vertrekken.)*

MOEDER OVERSTE: En ik ga het u nog ene keer deftig aan uw verstand proberen te brengen Guust. Dit is een huis van God en dus wordt hier niet gevloekt!

GUUST: Hardon ha mere. Hi had her nondedju hen herg hin. *(af)*

MATHILDE: Dat we zo iemand toelaten in ons klooster daar kan ik na al die jaren nog altijd niet bij. Pure godslastering is het!

DOROTHEA: Ze hebben u toch ook binnengelaten, hé bleke.

MOEDER OVERSTE: Het is tegenwoordig helemaal niet zo simpel om goedkoop werkvolk te vinden zuster Mathilde. En Guust is misschien wel een beetje een rare vogel maar hij heeft een heel goed hart.

DOROTHEA: Ja, en dat kunt ge hier niet van elke rare vogel zeggen!

(Colette legt zich terug voor het heiligbeeld.)

ANTONIA: Als ge soms wilt ruilen met mijn straf zuster Colette? Ge moogt altijd mijn tandenborstel gebruiken!

MOEDER OVERSTE: Goed, dan gaan we nu over tot de orde van de dag. De wekelijkse vergadering. En zoals gewoonlijk openen we met het kasverslag van onze schatbewaarster zuster Mathilde.

MATHILDE: (*staat recht*) Ik wil ma mere eerst en vooral nog eens bedanken voor 't vertrouwen dat ze in mij heeft.

DOROTHEA: Jaja. Hop hop hop, mouwveger ook al!

MATHILDE: Ik beschouw het namelijk als een grote eer om...

DOROTHEA: Jaja, dat weten we nu al, dat weten we nu al. Dat zegt ge elke week. Cijfers willen we nu horen. Resultaten. Over centen. Euro's, daar draait het om! Hoeveel staat er nog op de nonnenbank, dat willen we weten! Voor de rest niks, noppes, nougatbollen!

MOEDER OVERSTE: 't Is al goed zuster Dorothea, 't is al goed! We hebben uw standpunt begrepen. Zuster Mathilde?

MATHILDE: Wel, langs de ene kant hebben we deze week vierentwintig euro uitgegeven.

ANTONIA: Vierentwintig euro? Oei oei oei, dan hebben we ons gangen weer gegaan als ge het mij vraagt. (*lacht*)

MATHILDE: (*trots*) Maar langs de andere kant ben ik er persoonlijk in geslaagd om dat bedrag te recupereren.

MOEDER OVERSTE: Ah ja?

MATHILDE: Er is namelijk tijdens de jaarlijkse fancy fair in de Sint Gumarusschool een zelf gebreide trui van mij verkocht.

DOROTHEA: Ochot!

MATHILDE: Ja ja, en nog wel aan de directeur zelf!

DOROTHEA: Dan hebt ge veel chance gehad, want een directeur met een scheef lijf, dat zult ge ook nog niet te dikwijls meer tegenkomen.

MOEDER OVERSTE: Ik stel voor dat we verdergaan met de vergadering. Heeft er iemand een voorstel te doen?

(*Mathilde steekt haar vinger op.*)

DOROTHEA: Hopla, zij weer!

MOEDER OVERSTE: Ja Zuster Mathilde?

MATHILDE: Wel, zoals jullie allemaal wel weten ben ik door Onze Lieve Heer gezegend met een enorm muzikaal talent. Daarom zou ik willen voorstellen om iedere keer na het eten een psalmke voor hem te zingen.

MOEDER OVERSTE: Euh..

DOROTHEA: Zolang dat ge dat in den hof bij de ander kiekens gaat doen kan 't me niet schelen.

MOEDER OVERSTE: (*Verlegt snel het gesprek*) Nog iemand iets?

(*Dorothea steekt haar vinger op.*)

Zuster Dorothea?

DOROTHEA: Ik word er dit jaar tachtig.

MOEDER OVERSTE: Ja dat weten we, zuster Dorothea, dat hebt u daarjuist al gezegd!

MATHILDE: Voor de driehonderdste keer!

DOROTHEA: De vijftiende september..

MATHILDE: Jaja!

ANTONIA: Ah, is dat in september? Ik dacht november.

DOROTHEA: In september koekoek! In september is dat! De vijftiende!

MOEDER OVERSTE: Ja zuster Dorothea, en wat is uw punt?

DOROTHEA: We kunnen misschien eens vergaderen over een geschikte cadeau.

MOEDER OVERSTE: Een geschikte cadeau?

DOROTHEA: Tachtig is niet niks hé.

ANTONIA: (*Kijkt naar de rolwagen.*) Wat zoudt ge zeggen van een paar nieuwe banden voor uw karretje?

MOEDER OVERSTE: Zuster Dorothea, je weet dat er bij ons in principe alleen maar puur religieuze feesten gevierd worden.

DOROTHEA: Ja dat weet ik ma mere, dat weet ik. Maar ik ben wel een speciaal geval hé.

MATHILDE: Ja, da's het minste dat ge over u kunt zeggen.

DOROTHEA: Mij niet beledigen hé poldersloot, of ik zal subiet uw kap eens over uw 'lorren' trekken.

MOEDER OVERSTE: Genoeg!! Als we voor u die dag een speciale uitzondering willen maken dan zal ik dat zelf wel beslissen. Einde discussie! Nog iemand iets?

(*Antonia steekt haar vinger op.*)

Zuster Antonia?

ANTONIA: Zou ik eens naar de dokter mogen gaan ma mere?

MOEDER OVERSTE: Waarom? Ben je ziek?

ANTONIA: Ik heb een grote bruin plek op mijn borst.

DOROTHEA: Dat noemen ze een tepel pipo. Een tepel noemen ze dat.

MOEDER OVERSTE: Toegestaan. Morgenvroeg kan je gaan. Volgende punt. Iets dat regelmatig terugkeert. De beoordeling van onze postulante: zuster Colette.

MATHILDE: Hu!

MOEDER OVERSTE: Zuster Colette!

COLETTE: Jawel ma mere.

MOEDER OVERSTE: U mag tot hier komen.

COLETTE: Jawel ma mere. Merci ma mere.

(Colette staat snel op, vertrekt enz. Komt dan schuw naar de tafel.)

MOEDER OVERSTE: Zuster Colette, zoals u weet wordt er elke maand door deze raad in meerstemmigheid beslist over uw eventuele aanvaarding als een erkend lid binnen deze orde.

COLETTE: *(knikt hevig)* Jawel ma mere.

MOEDER OVERSTE: Enkel en alleen als de meerderheid van deze vergadering een positieve stem uitbrengt zal je plechtig ingekleed worden en kan je verder door het leven gaan als een volwaardige bruid van God.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze